

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. W.** (poprzednio O.)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 października 2021r.

wniosku obrońcy skazanej

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 marca 2019r. w sprawie XII K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 kwietnia 2021r. w sprawie II AKa (...)

na podstawie art. 544 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić wniosek,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć wnioskodawcę – A. W., w tym wydatkami w kwocie 20 zł.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanej A. W. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 marca 2019r. w sprawie XII K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 kwietnia 2021r. w sprawie II AKa (...).

Wyrokiem tym skazanej wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za czyny zakwalifikowane z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. oraz art. 11§2 k.k. i art. 12 k.k., a także z art. 286§1 k.k.

Wnioskodawca oparł swój wniosek na przesłance ujawnienia się nowych faktów i dowodów wskazujących na to, że oskarżoną skazano za przypisane czyny nie uwzględniając okoliczności, które powinny wpłynąć na obligatoryjne nadzwyczajne złagodzenie kary oraz wyłączających odpowiedzialność karną.

Prokurator w odpowiedzi na wniosek wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek złożony w niniejszej sprawie nie jest zasadny.

Przyjąć należy, że skarżący oparł go na przesłance z art. 540 §1 pkt 2a i b k.p.k. – na co wskazuje jego uzasadnienie – we wniosku nie wskazano wprost jego podstawy prawnej.

Wniosek zbudowany jest na przytoczeniu dwóch kategorii okoliczności, które skutkować miałyby w ocenie jego autora wznowieniem postępowania.

Pierwsza grupa tych okoliczności dotyczy przyjęcia przez Sądy rozpoznające sprawę, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 60§3 k.k., które skutkować miałyby nadzwyczajnym złagodzeniem kary.

Co do tej kwestii wskazać trzeba, że była ona przedmiotem badania przez Sąd I instancji, stała się następnie zasadniczym motywem zarzutów apelacyjnych, a w konsekwencji Sąd Apelacyjny kwestii tej poświęcił gro uzasadnienia swojego wyroku. Nie można zatem przyjąć, że jest to w niniejszej sprawie zagadnienie nowe, nieznane dotąd Sądom rozpoznającym sprawę. Autor wniosku w istocie nie odwołuje się tu też do żadnych nowych dowodów, które ujawniłyby się po wydaniu prawomocnego orzeczenia, lecz wskazuje na potrzebę dalszego poszukiwania dowodów w tej przestrzeni, w tym ponowne dopuszczenie dowodów już przeprowadzonych. Rzecz zatem sprowadza się nie tyle do ujawnienia się nowych dowodów w sprawie, co do odmiennych ocen już przeprowadzonych dowodów, które pozostawałyby w zgodzie z prezentowaną przez skazaną linią obrony.

Z oczywistych względów, wprost wynikających z brzmienia art. 540§1 pkt 2 k.p.k., taki zabieg nie mógł okazać się skuteczny, bowiem postępowanie wznowieniowe ma charakter nadzwyczajny, ograniczony do ściśle wskazanych

w ustawie ram i z pewnością nie jest postępowaniem przed kolejną instancją, w którym można kwestionować oceny dowodów i ustalenia dokonane przez sąd i skutkujące prawomocnym wyrokiem.

Podobnie rzecz ma się z drugą z podniesionych we wniosku kwestii.

Wnioskodawca wskazał tu, że oskarżona działała w stanie wyższej konieczności będąc zastraszana przez współsprawcę i pod wpływem gróźb z jego strony, a w konsekwencji jej działania realizujące wolę współsprawców podyktowane były obawą o swoje życie i zdrowie.

Odnosnie powyższego stwierdzić wypada jedynie, że powyższe twierdzenia wnioskodawcy wskazują na to, że w związku z toczącym się postępowaniem popełniono przestępstwo – zmuszenia do określonego zachowania, groźby bezprawnej lub inne o podobnym skutku. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 541§1 k.p.k. fakt zaistnienia takiego przestępstwa winien być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym.

W tej przestrzeni zatem wniosek o wznowienie postępowania obecnie jest przedwczesny.

W tej sytuacji stwierdzić trzeba, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, gdyż nie zostały spełnione przesłanki wskazane w ustawie, które pozwalałyby na to.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Skazaną obciążono kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.